

ΓΑΛΛΙΚΑ ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ

ΤΟΥ HENRI FALK

ΕΝΑΣ ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΜΕ ΜΕΓΑΛΗ ΦΑΝΤΑΣΙΑ...



ΙΧΑ να δω τουλάχιστον ένα χρόνο τον παλιό μου φίλο σ'αγαπητή 'Ιουλία Μπουκέτ. Στο σχολείο ήμασταν αχώριστοι, σ'άν Δύσκιονα ή σ'αν Σαμιάσι αδελφοί, όπως προτιμάτε. Πρέπει τώρα να σ'αξ πληροφόρησω ότι ο καινόμενος 'Ιούλιος δεν υπήρξε ποτέ καλός μαθητής, ίσως έπειδή είχε φαντασία πολύ ζωνηή. Και το χάρισμα αυτό είναι άχρηστο στο σχολείο και πολύ περισσότερο στον αγώνα της ζωής.

Όταν, λοιπόν, Ξαναδα τον 'Ιούλιο Μπουκέτ, τον έβριζα με διάχυρα και τα δύο χέρια και τον τραβήξα σ' ένα μπαρ, για να πάρουμε κάτι και να θυμηθούμε τα παλιά μας... Και τότε μονάχα πρόσεξα ότι ο φίλος μου ήταν κατακίτρινος και δά το γκισμο του μαρτυρούσε ότι δεν βρισκότανε σε καλή οικονομική κατάσταση.

—Δεν πίνε καλά ή δουλεύε; τον ρώτησα.
—Προχθές μόλις βγήκα από τη φυλάκη... μου άποκριθήκε, με βαθύ άναστεναγμό.

Χωρίς να το ήθελο, Ξανα να το κἀδιόμα μου προς τα πίσω.
—Μη φοβάσαι, Ξεκαλοήθησε ο 'Ιούλιος, δέν Ξανα πρόνο, ούτε κλοπή, Απλοάστα, ήτηξα για μι άκόμη φορά θέμα της γόνιμης φαντασίας μου... Αδτή ή φαντασία θά με καταστήσει ήμενα... "Ας είναι... Θά σ'αγαπηθώ τή μελαγχολική αυτή ιστορία από την αρχή...

Κ' ο 'Ιούλιος, αφού άδειασε μονορούφι το ποτήρι με το ούισκι, που είχε κρέμα στο μεταξή το γρασίδι, άρχισε να μιλά άρηγτητα :
—Πάν από Ξξη μήνες, λίγο καιρό δηλαδή πριν από φιλιά, τα είχα φτάσει με μι χαριτωμένη κοπέλλα, τή Ρίτα... Αλλάδι, δέν τα είχα φάξει με μι χαριτωμένη κοπέλλα, τή Ρίτα... Αλλάδι, δέν τα είχα φάξει άπώως.

Ήμουν κροτέλινος τραβιά, παράφορα... Τήν έποχη εκείνη Ξανα ένα σοφό δουλειά, με τή διαφορά ότι δέν μπορούσα να τα βγάλω πέρα με τα Ξεσ'α της Ρίτας. Το καλύτερο που είχα να κάνω τότε, ήταν να πληροφόρησι τή φίλη μου ότι έστρεφε να να πληροφορήσι τις άδειώσεις της ή να μι άπο άδίαση τή γονιά... Τί τα θέλεις, ήμεις, με αναγκάστους ο φόβος μήπως τήν χάσω ! Τήν αγαπούσα, βίλετες, τόσο πολύ !..

Ξ' αυτή λοιπόν τήν κατάσταση βρισκόμουν, όταν μι μέρα άδιδασα π' μι έφημερίδα μι κερή άργιλία, που τήν θυμάμαι άκόμα άτ' Ξεσ'. Άκούσε τήν :
«20.000 ΦΡΑΓΚΑ ΑΜΟΙΒΗ. — Άγκιστρο, εισελθέντα εις το μέγαρον του κ. Μπουμπρού, διασημού συλλέκτη έργων τέχνης, σήφησαν πολλά άντικείμενα άξιας. Ο κ. Μπουμπρού προσφέρει άμοιβήν 20.000 φραγκών εις εκείνον, ο όποιος θά ύποδειχί εις τήν άδυναμίαν τού δρόμας τής ληστείας.»

Μι μεγαλοκήνης ήμεινους πέρασε τότε από το νου μου. Έπρεζε χαρούμενος και βόηκα τή Ρίτα μου. Τήν Ξίπασα με χαρά από τα χέρια και τής φώναξα :
—Ρίτα, Ρίτα ! Θά κ'ορίσαστε είκοσι χιλιάδες φράγκα !

Η μισή μου Ρίτα άρχισε να χτυπά να χερμάκι της από χαρά. Τής Ξέηγησα άμέσως το σχέδιό μου :
—Άπορη το βράδι θά σ' έγκαταλείρω, θά πάω να κοιμηθώ σ' ένα Ξενοδοχείο, στο Κοκκινομάχι... Ω ! μίρ άνησχηζε, χαρούμε, δέν πρόκειται να σ'αβάνω άπιστίες !.. Άκούσε τή συνέζενα... Άνοι το πρωί θά παρουσιάστεις σ' ένα άδυναμικό τμήμα και θά με καταγγείλεις ! Θά πής ότι έγώ είμαι ο δράστης τής ληστείας που έγινε στο μέγαρον του Μπουμπρού. Θά πής ότι ήσουν φίλη μου, ότι σ' έγκαταλείρω και ότι με καταγγέλλεις για να με εκδικηθής... Και θά άόσης τή διεύθυνση του Ξενοδοχείου μου. Φυσικά, θαφθούν να με πιά σου... Έγώ δέν θά δισκολευθώ να άμολόγησι τήν πράξι μου. Κ' Ξίπω θά πάω τήν φωνή σου θ' άδους ο Μπουμπρού, είκοσι χιλιάδες φράγκα δηλαδή... Το πράγμα είναι άποσπαστακο...

—Απλοάστατο, βέβαια, άποκριθήκε ή Ρίτα, με τή διαφορά ότι θ' οέ βίβαν μέση για καλά !..

—Γιά κουτό με πενάς !.. Φώναζε άγανακτισμένος. Μη φοβάσαι, και τα έχω τραβέλι βια. Όταν εισπράξεις τήν άμοιβή, θά μου το άνακίτησής και θ' αναβήσ τήν πρώτη μου κατάθεσι... Αθ' το πω ότι ήμια άδωσι; και θί, μόλις μ' έπισαν, έπαθα ψυχολογικό κλονισμό και χωρίς να Ξεχω τ' άδω, ύμολόγησα με πράξι που δέν τήν είχα κάνει...
—Καλά, και θά σ'ε πιστέμη ο άνακ' της ; !..

τόν άγαπημένο μου «Ριν-τιν-τιν», που μ' αγαπούδν όσο δέν μ' αγαπήσε ποτέ π' αυτή άκόμη ή γυναίκα μου.

Μ' αυτά τα λόγια τέλειωσε τή συνέντευξι του ο Αλέξανδρ Ντουζάν, σ' είπ' στον «Ριν-τιν-τιν» να μ' άποχωρήσει. Πράγματι, ο Ξεπίνος απώως μου έδωσε με...σοβαρότητα το δεξι πόδι του κ' έστρεπε σηκώθηκε από το χαλί που ήταν Ξαπλωμένος. Θά έλεγε κανείς ότι μ' αυτό το ήθελε, να μου δώσει να καταλάβω ότι άρεκά το ζεύγος άπαχολόγησε κ' ότι έστρεπε να ήγγω. Κ' έγώ βέβαια, δέν θέλησα να διανεστηθώ τόν πω δίσημο ακύλλο του κόσμου, που λατρεύεται άτ' όλα τα παιδιά τής Άμερικής.

JEANNE ROUDOT

«Η άνησχησι και ο έγκαταστοί της Ρίτας μου άρχισαν να μου άδουν στα νείρα. Με πείραζε ή σκέψη ότι ή φίλη μου αμαρτάλλε για τή μεγαλοψία μου. Άποστο, σφραγιστήρα και Ξεκαλοήθησα...
—Ο άνακ' της, χαρούμε, θ' ανακ' σ'αυτή να με πιστέμη, όταν θά του παρουσιάσω ένα άλλο. Θερμάει καλά ότι τήν ώρα άνακ' σου που έγινε ή κλοπή, έγώ έπαθα μιλλιάριο με το φίλο μου τον Φίλο, σ' ένα καφετίο της Ζουανβί. Είμαι βέβαιος πως όταν Ξέηγησας στο Φίλο τήν ιδέασα, θά ήσαν πρώτως να μ' άπο βοηθήσει. Ενε τόσο καλός, μ' αγαπά τόσο πολύ, ώστε δέν θά μου άνησχη τή χαρά αυτή... Ένενα σου, Ρίτα μου, και θά δής ότι όλα θά περαιοσούν καλά. Πρέπει νάζης άπόλυτη ήμπετοσύνη στη μεγαλοψία μου...

Ο 'Ιούλιος Μπουκέτ άδειασε και δεύτερο ποτήρι ούισκι, έμεινε λίγο σιωπηλός και ύστερα συνέζεσε :
—Το ελο βράδι έστρεψε το Φίλο, του Ξέηγησασε το σχέδιό μας και του Ξητάσασε τή συνδρομή του. Έκ'ίνος έστρεψε το μυστακάκι του και, αφού μου Ξήτησε μ' αμεις συμπληρωματικές πληροφορίες, άνακ' σ'αυτή μ' άναγκάσασε ότι ή έμεινεις μου ήταν καταπληκτική. Και μ' άποσέθηκε τή βοήθεά του.

Ξεβίαιος π'α για τήν έπιτυχία, πήρα τή β'άστα μου και τραβήξα για το Κοκκινομάχι.

Τήν άλλη μέρα το πρωί, ήσαν μερικά άδυναμικά όργανα και με συνέλαβαν, χωρίς να ήφω τήν παραμυθία αντίστασι.

Το πρώτο μέρος του προγράμματος είχε πετύχει.

Ο άδυναμικός που μ' Ξέτασε, δέν δισκολευτήκε διάλου ν' άποσάσει τήν ύμολόγησι μου. Και με παρέρωσι στον άνακ' της. Είπα και σ' αυτόν ότι είχα διατρέξει τή ληστία, με τή διαφορά ότι π'εταξα τα κλοπήματα στο δάμο, έπει ή νόμιζε ότι με κληρονομούσε. Και ο άνακ' της διέταξε τήν προφύλαξι μου...

Υστερ' από δύο μέρες, πήρα ένα διαγνώσιο γωματιακά από τή Ρίτα : «Ο θ'ος Άδολφους ήνε Ξεαίρετα στην όγία του... Κατάλαβα ότι ή ποτή μου φίλη θά ήξε εισπράξω το ποσόν της άμοιβής. Δέν μου έμεινε λοιπόν, παρά να παρουσιάσω το άλλοθι και ν' άποφρωλιστώ.

Ξηγήσα άκόμα από τόν άνακ' της. Και όταν με δέχτηκε στο γραφείο του, άρχισα ν' ανατρέπω ένα προς ένα όλα τα έγκ'ωριμα τής κληρονομίας. Όπως ήμουν έπίμεινος, ο άνακ' της Ξέφρασε τήν κατάπληξι του για τήν ψυχολογική μου κατάσταση, για τήν ταρμυχ που με είχε πιάσει, σ'ε βαβιά να άναγκάσασε τόν έλατό μου ως φράση μ' ας ληστίας που δέν τήν είχα κάνει. Όταν δ' άμους το άνακ' το άλλοθι, ήταν το έδωσα και τή διεύθυνση του Φίλο, με τόν άποτο έπαξα μιλλιάριο τή βραδιά τής κλοπής, ο άνακ' της φάνα κ'αυ να κλονέται. Και διέταξε να βρούν τόν Φίλο, για να Ξεακροβηθί το άλλοθι του παρουσιάσει...

Φαντάσων τότε τήν άπέλπισία μου, όταν τήν άλλη μέρα ο άνακ' της με κίλεσε στο γραφείο του, για να με πληροφόρησι ότι δέν μπορούσαν να βρουν τόν Φίλο στη διεύθυνση του έδωσα.

Νόμισες ότι θά μπορούσας να με κοροϊδέησι ! βρωχίζηκε ο άνακ' της. Θά το πληρώσεις ήμεις άκριβά αυτό.

Ξεμεινα άέλωος. Δέν ήξερα π'α τι να ισοθέσω !.. Π'ατι ο Φίλο Ξεακ'σ'αυτ' ; Και το πό τρομερό για μένα, το χέρογο μαρτύριο, ήταν ότι δέν είχα λάβει άλλα γωμαία από τή Ρίτα...

Πέρασα έτοι στη φυλάκη τρεις μήνες άπεριόρητης άγωνίας, μη μπορώντας με κανένα τρόπο ν' άποδείξω τήν άθωότητά μου.

Τέλος, ένα πρωί, ή άδυναμια συνέζεσε τήν πραγματικό δράστη τής κλοπής, και ο άνακ' της άναγκάστηκε, με μεγάλη του άπτη, να διατάξη τήν άποφύλαξή μου.

Πρώτη μου δουλιά τότε ήταν να τρέξω στο σπίτι, να βρω τή Ρίτα μου, που δέν είχα πάραυ να τήν αγαπώ, άδειάφορο έν έστρεψη έδειξε για μένα τόσο άδιαφορία !..

Μά ή Ρίτα μου είχε Ξεακ'σ'αυτή. Βόηκα μονάχα ένα γωματιακά της, το Ξέης :

«Άγαπημένο μου, Σκέφτηκα καλά το πράγμα και κατάληξα στο συμπέρασμα ότι θά μου είναι άδύνατο να ήμεινωθώ στον κόσμο μ' έναν άνδρω που κληρονομήσε για κλοπή ! Κ' έπειθ' ο φίλος σου ο Φίλο έστρεψε πάλι καλός μαζί μου, στο δίσημο που έλακ' σου, άποσπασίμα να κλονέει εν ταξιδιάκι, με τις 20.000 φράγκα που ήρω από τόν Μπουμπρού. Είμαι βέβαιος ότι δέν θά μου κρατήσης κόνια, έπειθ' μ' αγαπάς τόσο. Έξ' άλλο, με παρηγορή ή σκέψι ότι ένας άνδρωπος μ' ήμεινωσε τόσο μεγαλοκήεις, όπως ή δική σου, δέν χάνει ποτέ το βάρος του σ' από τόν κόσμο.

Με πολλά και θερμά φιλά.

Η Ρίτα σου :

«Α ! ποτέ δέν θά το περιμένα αυτό από τή Ρίτα μου και από τόν Φίλο, που τόν θεωρούσα τόν καλύτερο φίλο μου !.. έπει ο 'Ιούλιος, άδειάσ'αυτα με βαθύ άναστεναγμό και το τρίτο ποτήρι ούισκι.

Προσπάθησα με το πό δώσο κοινάγο.

Μι ο 'Ιούλιος κόνησε μιλαχολικά το κεφάλι του.

Ξεβίον που με πείραζε περισσότερο, άποκριθήκε, ένε ή σκέψη ότι έπρεψη το πό μεγαλοκήεις κολού τής ζωής μου !.. Έπαρα π'α να άπόχω ήμπετοσύνη στην ιδιοψρία μου ! Κατάλαβαίτες τί κακό μου έκανε ή Ρίτα ; !..

ΑΝΡΙ ΦΑΛΚ



Τήν έπισαα με χαρά από τα χέρια...